

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Львівській області

Слідчий відділ

вул. Д.Вітовського, 55, м. Львів, 79012, тел. (032) 255-33-40
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu.lvi@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001591

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну підозри та нову підозру

місто Львів

“20” грудня 2022 року

Слідчий II відділення слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області молодший лейтенант юстиції Целень Роксоляна Богданівна, розглянувши матеріали досудового розслідування №22022140000000040 від 31.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Полякова Вадима Станіславовича,
19.01.1977 року народження, громадянина
України, уродженця м. Львова, вул. Грибова,
буд. 1, кв. 2а, місце фактичного проживання
якого не встановлено, згідно ст. 89 КК України
раніше не судимого, який не є адвокатом,
депутатом та нотаріусом

про зміну раніше повідомленої підозри та нову підозру, а саме про те, що він підозрюється у:

- вчиненні державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014);
- участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, згідно із Законом № 170-V від 21.09.2006, із змінами, внесеними згідно із Законами № 2258-VI від 18.05.2010, № 1689-VII від 07.10.2014);

- участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014).

Виклад фактичних обставин кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Поляков В.С.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно зі статтею 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі - російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-УІІ від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-УП, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-УП.

07 квітня 2014 року за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 № 1669-УІІ «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради

національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини I Додаткового протоколу (Протокол I), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи

побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним Головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» з 2015 року входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» з місцем постійної дислокації на тимчасово окупованій території у м. Донецьку та м. Сніжне Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Політичне та військове керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

19 лютого 2022 року головою «ДНР» підписано указ № 29 «Про проведення загальної мобілізації», та оголошено повну мобілізацію.

21 лютого 2022 року, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент російської федерації (далі – президент російської федерації) направив до Ради Федерації (далі – ради федерації) звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року, на виконання зазначеного вище наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в тимчасово

окупованій Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», в Україні введено воєнний стан, строк дії якого неодноразово продовжувався Законами України, якими затверджувались Укази Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», та діє на цей час.

У ході досудового розслідування встановлено, що Поляков Вадим Станіславович, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР» та з цього часу брав участь у діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування – терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме – має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території - окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення

збройного опору Збройним Силам України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Поляков В.С. у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) прийняв присягу та наказом по особовому складу командувача незаконного збройного формування так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений на посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР».

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування – 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР» терористичної організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний «Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного батальйону «Кальміус» терористичної організації «ДНР» Поляков В.С. у період з 2015 року (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 24.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виходив на лінії розмежування сил АТО/ООС та незаконних збройних формувань, під час яких здійснював вогневе прикриття діяльності диверсійно-розвідувальних груп шляхом здійснення обстрілів позицій підрозділів Збройних сил України.

У подальшому, після розпочатої 24.02.2022 військовослужбовцями збройних сил російської федерації повномасштабної військової агресії проти України, яка супроводжувалась незаконним вторгненням збройних сил російської федерації на територію України, Поляков В.С., будучи громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) та беручи з 2015 року участь в діяльності незаконного збройного формування терористичної організації «ДНР» на посаді рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, умисно, керуючись ідеологічним мотивом, починаючи з 24.02.2022 виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

Зокрема, Поляков В.С. 17.03.2022, перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області (більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено), виконуючи бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України, застосовуючи реактивну систему залпового вогню БМ-21 «Град»,

здійснював артилерійський обстріл позицій військовослужбовців Збройних сил України у м. Маріуполі Донецької області.

Крім того, 21.03.2022 Поляков В.С., перебуваючи в околицях населеного пункту Мелекіне Донецької області, будучи у військовому обмундируванні та з вогнепальною зброєю серед інших військовослужбовців російської федерації та терористичної організації «ДНР», виконував завдання на блокпосту для здійснення збройного опору Збройним Силам України та іншим військовим формуванням України, у тому числі щодо перевірки осіб та транспортних засобів.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України:

Поляков В.С. підозрюється у вчиненні державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст (формулювання) підозри (за ч. 1 ст. 111 КК України):

Поляков В.С. будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у період збройного конфлікту, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк та беручи з 2015 року (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) участь у діяльності незаконного збройного формування терористичної організації «ДНР» на посаді рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1-го армійського корпусу народної міліції «ДНР», на підставі наказів керівництва терористичної організації «ДНР», яке діяло за вказівками та за підтримки підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а з 24.02.2022 – безпосередньо наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, починаючи з 2015 року (більш точний час досудовим розслідування не встановлено) виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

У такий спосіб Поляков В.С., ігноруючи свій громадянський обов'язок, передбачений Конституцією України, щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, у період збройного конфлікту, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк, у 2015 року (більш точний час та місце досудовим слідством не

встановлено) перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану, чим вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України:

Поляков В.С. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, згідно із Законом № 170-V від 21.09.2006, із змінами, внесеними згідно із Законами № 2258-VI від 18.05.2010, № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст (формулювання) підозри (за ч. 1 ст. 258-3 КК України):

Поляков В.С., будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено), добровільно вступив до лав терористичної організації «ДНР» та прийняв присягу.

Після цього Поляков В.С., будучи наказом по особовому складу командувача так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений та посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1-го армійського корпусу народної міліції «ДНР», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

З цього часу Поляков В.С. брав участь у діяльності терористичної організації «ДНР» та у період з 2015 по 21.03.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виконував завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України та забезпеченням різних видів та форм бою.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України:

Поляков В.С. підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст формулювання підозри (за ч. 2 ст. 260 КК України):

Поляков В.С., будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність

даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування - «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР», прийняв присягу та з цього часу брав участь у діяльності вказаного незаконного збройного формування терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме – має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначене незаконне збройне формування терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування терористично організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний «Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного незаконного збройного формування терористичної організації «ДНР», Поляков В.С. у період з 2015 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 21.03.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, відповідно до покладених на нього завдань, із

закріпленою стрілецькою зброєю, керуючись статутами збройних сил російської федерації та терористичної організації «ДНР», виконував обов'язки рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР» у різних видах бою та формах його забезпечення проти Збройних Сил України та інших військових формувань України.

**Слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України у Львівській області
молодший лейтенант юстиції**

Роксоляна ЦЕЛЕНЬ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Львівської обласної прокуратури**

Олег ТЕЛЕФАНКО

 » грудня 2022 року

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на

певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

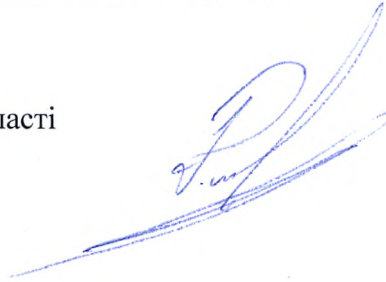
4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки мені вручено, права та обов'язки згідно ст. 42 КПК України оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 20__ року.

Слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України у Львівській області
молодший лейтенант юстиції

Роксоляна ЦЕЛЕНЬ